

DOXOLOGIA CU OCAZIA SĂRBĂTORII NAȚIONALE A ZILEI DE 25 MARTIE 1821

Luni, 12/25 martie 2019 s-a săvârșit Doxologia cu ocazia sărbătorii naționale a zilei de 25 martie 1821 în Sfânta Biserică a Învierii unde s-a rostit o rugăciune pentru odihna sufletelor strămoșilor neamului nostru care au murit eroic în perioada cruntei tiranii otomane, precum și o rugăciune de mulțumire pentru eliberarea patriei.

Slujba Doxologiei a fost condusă de Preafericitul Părintele nostru Teofil Patriarhul Ierusalimului, împreună cu care au slujit Arhierei de la Patriarhie, Ieromonahi și diaconi Aghiotafiți. A fost prezent Consulul General al Greciei la Ierusalim, domnul Hristos Sofianopulos și a cântat Protopsaltul Sfintei Bisericii a Învierii, domnul Constantin Spiropulos împreună cu corul bisericesc bizantin „Sfântul Ioan Cucuzel” condus de domnul Emanuel Daskalakis. Au participat numeroși credincioși Ortodocși și membri ai comunității de greci din Ierusalim împreună cu care Sinodia patriarhală și credincioșii au urcat la Patriarhie și în sala Tronului.

Acolo Preafericitul a ținut această cuvântare:

„Nu vă temeți de întuneric. Libertatea, precum steaua ce răsare dimineața, va aduce zorii după noapte”, spune poetul Ioannis Polemis.

*Excelența voastră, Domnule Hristos Sofianopulos,
Consul General al Greciei,*

Cinstiți Părinți și Frați,

Domnule Sava Vladimir, reprezentant al Republicii

Cipru,

Iubiți Frați în Hristos,

Plini de mândrie națională în Hristos, sărbătorim astăzi ziua istorică a eliberării bine-credinciosului nostru neam de sub îndelungata dominație otomană. Astăzi sărbătorim ziua Renașterii Naționale.

Revoluția cu adevărat eroică din 1821 constituie o bornă din istoria universală. Și aceasta deoarece un grup mic de revoluționari hotărâți, cu binecuvântarea Episcopului Gherman al Patriei, au înălțat stindardul Revoluției și au rostit sfântul jurământ: „Libertatea sau moartea”, „Acum este lupta pentru toți”.

Această deviză a Revoluției a răsunat ca un îndemn universal în toate vetrele Elenismului înrobite care, ascultând cuvintele Psalmistului: „Domnul Și-a adus aminte de noi și ne-a binecuvântat pe noi” (Psalmul 113, 20), s-a dedicat, cu toată puterea fiilor ei revoluționari, luptei sfinte „pentru sfânta credință în Hristos și pentru libertatea Patriei”. „Nu există lucru mai dulce decât patria și religia”, va sublinia în memoriile sale generalul Makriyannis.

Participarea Bisericii la lupta pentru renașterea neamului a fost hotărâtoare. Personalități remarcabile ale Bisericii, precum Mitropolitul Gherman al Patriei, Egumenul Grigorie Papaflessas, Diaconul Atanasie, Episcopul Isaia Salonon, membrii ai Obștii noastre Aghiotafite și numeroși preoți știuți și neștiuți s-au arătat nu numai animatori ai acțiunii de înlăturare a jugului robiei barbare otomane, ci și pilde de sacrificiu de sine, adică și-au dat sângele de martiri pentru libertatea pe care a dăruit-o Dumnezeu omului, după cum propovăduiește dumnezeiescul Pavel: „Unde este Duhul Domnului acolo este libertate” (2 Corinteni 3, 17). Și în alt loc spune: „Stați deci tari în libertatea cu care Hristos ne-a făcut liberi și nu vă prindeți iarăși în duhul robiei”

(Galateni 5, 1)

Cu alte cuvinte, marii și aleșii luptători din 1821 înțelegeau sensul libertății și al Patriei scriptural, nu lumește. „Credința în Hristos răstignit și înviat” și „libertatea patriei” constituie puterea trainică prin care este apărată tradiția Greco-Ortodoxă și identitatea bine-credinciosului neam al Bizantinilor și al poporului creștin grec. Aceasta o mărturisesc versurile poetului nostru național Dionisie Solomos din „Imn Libertății” pe care o consideră „ieșită din oasele sfinte ale grecilor”.

Revoluția din 1821 a arătat limpede că hotărârea de a se jertfi pentru apărarea valorilor sfinte și morale, precum libertatea și patria, este justificată deplin. Și aceasta pentru că acela care își jertfește viața o câștigă în veșnicie, în vreme ce stăpânirea tiranică cedează în fața măreției etice care se manifestă cu hotărâre și spirit de jertfă.

Eroismul fără seamăn și dorința de jertfă până la sânge vrednică de admirat a luptătorilor din 1821 trebuie să constituie un izvor de insuflare pentru noi toți (având în vedere provocările imorale manifestate de așa-numita „Noua Epocă” sau „Noua Ordine”), spre păzirea legilor firești și a valorilor morale ale Scripturii. „Căci păgânii care nu au lege, din fire fac cele ale legii” (Romani 2, 14), spune înțeleptul Pavel.

Cinstita noastră Obște Aghiotafită participă cu toată râvna și după datorie la această sfântă pomenire anuală a Renașterii bine-credinciosului nostru neam și, cu toți membrii săi, a coborât în Sfânta Biserică a Învierii unde a înălțat mulțumire și doxologie Dumnezeuului și Mântuitorului nostru Iisus Hristos, Care pentru noi S-a răstignit și a înviat din morți, pentru binefacerile aduse neamului nostru. A adus, de asemenea, rugăciuni pentru odihna în pământul celor drepti a fericitelor suflete ale celor care au luptat eroic pentru

credință și patrie și au căzut glorios în sfânta luptă a bine-credinciosului neam al elinilor Ortodocși și s-au sfârșit ca martiri pentru darul de Dumnezeu dăruit al libertății.

Zicând acestea, îngăduiți-ne să ridicăm paharul și, cu respect să exclamăm:

Trăiască 25 Martie 1821!

Trăiască neamul bine-credincios și împărătesc al Elinilor Ortodocși!

Trăiască Grecia!

Trăiască Obștea noastră Aghiotafită!

Iar Consulul General a rostit acestea:

Preafericite,

Preasfințiți Arhierei,

Cinstiți Părinți,

Doamnelor și Domnilor,

Avem fericirea de a sărbători astăzi în Patriarhia Ierusalimului Revoluția din 1821 și de a ne aminti cu mândrie națională de cea mai glorioasă pagină din istoria modernă a Neamului. Îi cinstim pe cei care au luptat cu eroism, curaj și sacrificiu de sine și au reușit, în urma unei lupte inegale și îndelungate, care a presupus jertfe de nedescris, să pună capăt celor patru secole întunecate ale jugului străin, tiranic.

În această zi suntem datori să ne amintim elementele care au făcut ca lupta de eliberare din 1821 să fie deosebită atât

pentru istoria Greciei, cât și pentru istoria universală și care sunt foarte relevante pentru noi astăzi. Elemente care constituie o învățătură pentru noi toți, grecii de azi. Aceste elemente sunt trei: visul comun al libertății, unitatea națională și curajul în fața unor dușmani mult superiori și în fața unor greutăți uriașe.

Visul comun a fost cel al Patriei libere și al creării unui stat model, bazat pe principiile democrației și ale dreptății, care se îngrijește de toți cetățenii lui fără discriminări. Acest vis, deosebit de avansat pentru acea epocă, a făcut lupta dreaptă și moral imperativă, fortificând hotărârea și puterea luptătorilor și câștigând sprijinul a mii de filo- elini care au contribuit în numeroase feluri.

Unitatea națională și comuniunea erau necesare pentru reușita Revoluției, ca și a oricărei lupte comune. Adversarul a încercat să-i separe pe luptători, incitând la discordii interne, cu scopul de a lovi credința în lupta dreaptă, a nimici tăria și a slăbi rezistența luptătorilor. Unitatea a fost dobândită în urma multor greutăți și după divizări civile care au întârziat sfârșitul fericit al Revoluției. Pilda pentru toți, atunci și acum, este că fără unitate și comuniune scopul comun și drepturile naționale sunt în primejdie de a-și pierde sensul și valoarea.

Curajul luptătorilor, care au sfidat puterea uriașă a asupritorului și contextul internațional neprielnic și au declarat lupta de eliberare pe care au dus-o timp de mai mult de opt ani, pe uscat și pe mare, este o caracteristică a grecilor care în repetate rânduri i-a propulsat pe scena istoriei. O evaluare înțeleaptă, logică, a împrejurărilor ar fi dus la continuarea înrobirii neamului și la abandonarea visului național al libertății și al mândriei naționale. După cum a afirmat generalul Makriyannis, „atunci când cei puțini hotărâsc să moară și pun în practică această hotărâre, de puține ori pierd și de cele mai multe ori câștigă”.

Astăzi nu uităm rolul hotărâtor pe care l-a jucat Biserica pentru împlinirea scopului național, păzind nealterată identitatea grecilor în perioada îndelungată și întunecoasă a stăpânirii turcești. Biserica a fost corabia mântuirii Neamului și străjerul valorilor noastre, păzind limba, credința creștină și nădejdea în Învierea Neamului. Astfel, așa cum luptătorii înșiși declarau, lupta pentru renașterea națională s-a făcut „prin sfânta credință în Hristos și pentru libertatea Patriei”.

Grecia nu uită marea contribuție a grecilor de peste hotare la lupta pentru renașterea națională și le este pururi recunoscătoare. Aliații, pornind din marile centre urbane ale Europei, s-au alăturat cu entuziasm și spirit de sacrificiu fraților lor revoluționari. Ei au avut un rol important în realizarea visului comun al libertății, precum și în conturarea planurilor inițiale ale Revoluției, și au contribuit la crearea curentului filo-elen.

Ziua de 25 martie rămâne pentru toți piatra de temelie a ființei noastre naționale și principala răscruce din istoria modernă a Neamului. Eroismul, spiritul de sacrificiu și hotărârea luptătorilor revoluționari și a tuturor celor care au fost insuflați de ei, spre a dobândi o patrie liberă, dreaptă și democratică, ne inspiră și pe noi, și totodată ne obligă să ne arătăm vrednici de ei și, asemenea lor, să ne ridicăm la înălțimea evenimentelor și să conlucrăm pentru a depăși obstacolele, oricât de dificile ar părea.

Trăiască 25 Martie 1821!

Trăiască Grecia!

Din partea Secretariatului General

<httpv://youtu.be/HX7aaU6PwSI>